

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

อยู่ร่วมกันต้องช่วยกัน

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑๐ บาท ๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๑ ดอลลาร์ วันเสาร์นี้ทางวัดโพธิฯ ดูว่าทอดผ้าป่าทั่วภาคอีสาน เป็นภาคที่เท่าไรไม่รู้ เจ้าคณะภาคจะให้ทอดผ้าป่า ดิดหนีเขาดูว่าอย่างนั้นนะ มากันทั้งภาคละวันพรุ่งนี้ วันนี้เป็นวันรวบรวม สำหรับวัดนี้ให้หมดเลยประเภทอาหาร เจ้าคุณอุดรฯ กับพวกญาติโยมมาขออาหารเลี้ยงคนที่จะมาในงานทอดผ้าป่านี้ว่าจ้าง บอกไว้หมด เจ้าคณะจังหวัดเจ้าคณะอะไร จึงมาขอพวกประเภทอาหาร ข้าวสารอะไรต่ออะไร เราก็กถามถึงว่าจะเอาอะไรบ้าง ข้าวสาร น้ำปลา น้ำมัน อะไรต่ออะไร หลายอย่างประเภทอาหารนะ จะเอาอย่างละเท่าไร เราก็กให้ตามนั้นหมดเลย อะไรที่วิตกกกลัวไม่พอก็บอก มันจะน้อยไปนะ ให้เพิ่มให้พอ วันนี้จะจัดให้เขาไปส่ง

แต่เราคงจะไม่ไป ก็ไปแห่กันเฉย ๆ ได้เรื่องอะไร ดีไม่ดีจับเราขึ้นเทศน์อีก เป็นอย่างนั้นนะ ไปไหนพิธีกันเวลานี้ การเทศน์นี้ไปไหนถูกทั้งนั้นละ ถูกเทศน์ ๆ นี้วัดโพธิฯ พระมาก ๆ ว่าตั้งหน้าตั้งตาจะมาฟังเทศน์เรา ได้ยินมาแล้วนะ แต่เราจะไม่ไป ถ้าไม่มีเหตุผลหนักแน่นพอแก่การไปเราจะไม่ไปวันพรุ่งนี้ เพียงนำอาหารเท่านั้นวันนี้ให้ไปส่ง ส่งให้เพียงพอ พระมีจำนวนเท่าไร ๆ มา เราจัดให้เพียงพอสำหรับอาหารการกิน แต่เราจะไม่ไป วันที่ ๓ นี้ก็จะต้องไปเทศน์มหาสารคาม สถาบันราชภัฏ เทศน์ที่นั่นแต่ไม่ค้าง เทศน์ตอนบ่ายสองโมง เสียสมหมายก็เมื่อวานก็วิ่งมาดักแล้ว มาขอนิมนต์ให้ไป นี้อุดร นี้สารคาม นี้ร้อยเอ็ด ให้ไปร้อยเอ็ดเสียก่อนแล้ววกกลับมาสารคาม มีช่องมาดักจนได้ จึงต้องตรงไปร้อยเอ็ดก่อน แล้ววกกลับมามหาสารคามมาเทศน์ที่นั่น วันที่ ๓

วัดโพธิฯ นี้เราจะไม่ไป เพราะไม่เห็นมีอะไร ๆ เราส่งสิ่งของไปให้เพียงพอ สำหรับอาหารการบริโภค เลี้ยงพระ เลี้ยงแขกเลี้ยงคนให้พอเลย กำหนดให้ว่าพอ แล้วบอกมาไม่ให้เกรงใจ เราบอกสั้นเลยนะ บอกจำนวน ๆ มา อันไหนที่บกพร่องเราก็กบอกอันนี้น้อยไป เราคาดไว้ ๆ เราคาดไว้นะ อันไหนน้อยไปเราก็กบอกอันนี้น้อยไป ควรจะเพิ่มขึ้นอีก เอาเพิ่มคราวหลังนี้เพิ่มให้เป็นที่พอใจ บอกมาเท่านั้น ๆ เออ เอาละตามความต้องการ แล้ววันนี้จะไปส่ง มนุษย์เราอยู่ร่วมกัน มันต้องได้ช่วยได้ดูแลกันอยู่อย่างนี้ การทำอย่างนั้นท่านทำเป็นมงคลแก่ชาติบ้านเมืองนี้ นะ ไม่ได้มีอะไรเสียหายนอกจากความเป็นมงคล อะไรบกพร่องก็ต้องรุมกันช่วยกัน ๆ อุดหนุน ท่านทำนี้เป็นมงคลแล้ว

ด้วยเหตุนี้เองเราจึงไม่มีอะไรขัดข้อง ท่านมาขอความร่วมมือ หรือความช่วยเหลือ เราให้ตามนั้นเลย เรอบอกว่าเอาให้พอเลย นั้น ต้องพิจารณาเหตุผลอย่างนั้น ว่าแต่เขาจะมากัดมากินเรา เขาจะมาให้เราแบกเราหาม เราให้เขาแบกเขาหามก็มากยิ่งขึ้นกว่าเขาแบกหามเรามาก นี่มนุษย์อยู่ร่วมกัน ขอให้พี่น้องทั้งหลายเห็นใจกัน สัตว์ซึ่งฉลาดไม่มีอะไรเกินมนุษย์ ไอ้หยองไอ้กี้เราอยู่ตัวเดียวมันก็ได้ แต่มันมีเสี่ยวอยู่ในครัวเยอะนะ ไอ้หยองไอ้กี้มนุษย์เรายิ่งไปหมดต้องมีเพื่อนมีฝูง ไปที่ไหนต้องอาศัยกัน ๆ จึงเรียกว่ามนุษย์นี้สัตว์ซึ่งฉลาด อยู่คนเดียวไม่ได้ต้องอาศัยเพื่อนฝูง ไปที่ไหนต้องมีเพื่อนมีฝูง สุดท้ายไม่มีอะไรก็เอาไอ้ตูปนั้นละมาเป็นเพื่อน ไอ้หยอง ไอ้ปุกก็มาเป็นเพื่อน

เพราะฉะนั้นเมื่ออยู่ด้วยกันจึงให้เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกัน เห็นโทษแห่งความซี้ฉลาดของตัวเอง คนเราทุกรายต้องอาศัยกันทั้งนั้น อตตนา หิ อตตโน นาโถ พระพุทธเจ้าประกาศไว้ เพราะมันมีตั้งแต่ห้วงฟุ้งผู้อื่น ๆ ฟุ้งตัวเองไม่มี พระองค์ก็ได้ประกาศออกมาว่าอตตนา หิ อตตโน นาโถ ฟุ้งตนเองบ้างซิ ฟุ้งตั้งแต่คนอื่นอย่างเดียวมันลืมหืมตัวคนเรา ต้องฟุ้งตัวเองบ้าง อันใดที่จำเป็นก็ฟุ้งกันและกันไป มนุษย์อยู่ร่วมกันจะทำอย่างไร เช่น อย่างประเทศไทยนี้กระเทือนทั่วประเทศ บกพร่องอะไรก็บกพร่องทั้งประเทศ จมก็จมกันทั้งประเทศ ฟุ้งฟุ้งขึ้นกันทั้งประเทศ จึงต้องได้ช่วยกันทั้งประเทศทีเดียว ให้พากันคิดอย่างนี้

แต่คิดเรื่องความเห็นแก่ตัว ความคับแคบตีบตันไม่ตื่นะ ไปที่ไหนมีความคับแคบตีบตัน กลัวคนอื่นจะมาอาศัยอะไรต่ออะไร ดีไม่ดีกลัวจะไม่ได้ของคนอื่นอีกด้วย แทรกไปในตัวกับความซี้เหนียว ความเห็นแก่ตัว ความคับแคบตีบตัน ไม่ใช่ของดี อย่างนำมาใช้ในวงมนุษย์ซึ่งเป็นชาวพุทธลูกศิษย์ตถาคต จอมเสี่ยสละไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้านะ เป็นยังไงพระพุทธเจ้าจอมโหด เสี่ยสละเท่าไร ๆ จนไม่มีอะไรเสี่ยสละ ถึงขนาดที่เขาขับไล่ออกจากบ้านจากเมือง ออกไปตามที่เขาขับไล่ไป แต่พระอภัยมณีที่เคยสร้างมานั้นไม่มีถอยเลย เข้าไปในป่าไม่มีอะไรทานก็ยกกัณหา-ชาลีทาน สุดท้ายท้าวสักกเทวราชแปลงเพศเป็นพราหมณ์แถมมาขอนางมัทรี ให้อีก นั้นเห็นไหมละ ถึงกับท้าวสักกเทวราชมาขอพร ตั้งแต่นี้ต่อไป ขออย่าสละนางมัทรี ที่เป็นคู่บารมีของพระองค์ให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ว่างั้นเลย เพราะเห็นทานไม่หยุด

แล้วเป็นยังไงศาสดาของเราที่เป็นนักเสี่ยสละลุ่มจมไหม สัตว์โลกทั้งหลายนี้ พระองค์หรือขึ้นไปให้พ้นจากทุกข์โดยลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงพ้นจากทุกข์ถึงนิพพาน มีจำนวนมากขนาดไหน นั่นละศาสดาของพวกเราทำประโยชน์ให้โลกอย่างนั้น ด้วยความ

กว้างขวาง เมตตา เสียสละ ไม่มีใครที่จะไปรื้อชนผู้อื่นผู้ใดขึ้นจากทุกซัดด้วยความตระหนี่ ถิ่นเหนียว ความเห็นแก่ตัว ไม่มีแม้รายเดียว รายเดียวก็ไม่มี ฟังซิ มีตั้งแต่ความช่วยเหลือ กัน ใครมีมากมีน้อยอย่าดูถูกเหยียดหยามกัน คนเรานี้่อยากมั่ง่อยากมีด้วยกัน ควรเป็น เศรษฐีอยากเป็นเศรษฐีด้วยกัน ไม่อยากหวังพึ่งใครแหละ แต่มันจำเป็นมีความบกพร่อง อยู่ด้วยกันทุกคน เพราะต่างคนต่างมีกรรมด้วยกัน คนหนึ่งมีอันหนึ่ง ๆ คนหนึ่งบกพร่อง คนหนึ่งสมบูรณ์ มันต้องเฉลี่ยเพื่อแผ่ถึงกันอย่างนี้ละ

เพราะฉะนั้นจึงว่าต้องอาศัยกัน เมื่ออาศัยกันยังงั้นแล้วความจำเป็นของการอาศัยกัน ก็ต้องมีความจำเป็นที่จะต้องเสียสละ เฉลี่ยเพื่อแผ่ต่อกัน แม้แต่เด็กขึ้นไปหาผู้ใหญ่ อย่าวว่า แต่อยู่ในวัยใดเลย เด็กเหมือนกัน เรียนหนังสือด้วยกัน สกุลต่าง ๆ กัน ฐานะของ พ่อของแม่ บ้านเรือนเราไม่เหมือนกัน เวลาที่มีความจำเป็นควรจะช่วยเหลือกันอย่างไรก็ให้ ช่วยเหลือกัน อย่างนี้มนุษย์เราไปที่ไหนกว้างขวาง ไปที่ไหนเข้ากันได้หมด สนับสนุนกัน ด้วยความดีต่อกันนะ เรื่อยๆเอาชาติขึ้นวรรณะมาอวดกันไม่เกิดประโยชน์อะไร ไปเย่อหยิ่ง จองหอง เหยียบย่ำทำลายคนอื่นให้บอบช้ำน้ำใจเขาต่างหากนั้นไม่ดีเลย

การเสียสละด้วยความเมตตาสงสารนี้ดีทั้งนั้นทีเดียว ตั้งแต่เด็กขึ้นไปหาผู้ใหญ่ ชาติ ชั้น วรรณะ ไต่ก็ตาม ถ้าต่างคนต่างมีความเสียสละด้วยกันแล้ว ดีด้วยกันทั้งนั้น เหมือน อวัยวะของเราเนี่ย เอา ตรงไหนที่ที่ไม่ดีตัดออกซิ ตัดออกได้ไหม นิ้วมือนิ้วนี้ตัดออกได้ไหม นิ้วนี้ตัดออกมันไม่ดี นิ้วนี้มันสั้น นิ้วนี้มันยาว มันยาวนี้ตัดเข้ามา สั้นตัดคืบออกไป ตัดได้ ไหมละ ใครก็รักสงวนด้วยกันทุกคน ๆ ชาติ ชั้น วรรณะใดก็เป็นชาติ ชั้น วรรณะของมนุษย์ ด้วยกัน เกิดมาด้วยกรรมอย่างเดียวกันแล้วอย่าไปดูถูกเหยียดหยามกัน เพราะกรรม ตกแต่งมาด้วยกันนะ

ถ้าให้เราตกแต่งตัวเองนี้ สมมุติให้หลวงตาบวตตกแต่งตัวเองนี้ก็จะขึ้นเหยียบหัวฟี่ น่องทั้งหลายอยู่บนสวรรค์นั่น ได้ขี่ป่าด ๆ ไหลลงมาใส่หัวใครก็ช่าง เราอยู่บนสวรรค์เราก็ พอใจ นี่มันไม่เป็นอย่างนั้นซิ คิดดูแป็บเพียงวาดภาพเท่านั้นมันเป็นยังงั้นนำฟังไหมละ เมื่อ ไม่นำฟังแล้วเราก็ไม่ควรทำในสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายต่อกัน สิ่งใดที่จะดีงามต่อกันให้ทำ อย่างที่ ตกเดือนสั่งสอนลูกหลานเหล่านี้ละ เมื่อสองสามวันนี้ก็แผดเสียบ้าง ตั้งวัดมานี้ นาน นาน ๆ แผดทีหนึ่ง เมื่อมันขวางหูขวางตามากนักจนเกินเหตุเกินผล ไม่มีประมาณเลย ไม่มีขอบมี เขต จุ้นจ้านเหลือประมาณก็ว้าก ๆ เสียทีหนึ่งอย่างงั้น

นี่เพราะอะไรเมตตาของเราครอบโลกธาตุ เสียสละทั่วแดนโลกธาตุ มีมากมีน้อย เสียสละ ไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ว่าที่ไหน ๆ นะ นี่ยังมาเห็นแก่ตัว เห็นแก่พุงของตัวเอง เห็นแก่

ได้ เห็นแก่กันอย่างเดียว ไม่มองเห็นคนอื่นซึ่งเขามีหัวใจเช่นเดียวกัน มันดูไม่ได้ก็ว่าออกตรงนั้นซิ ต้องช่วยกัน คนหนึ่งได้หนึ่ง คนหนึ่งได้สอง ต่างคนต่างแบ่งสันปันส่วนกันไปกิน คนทุกข์คนจนมาอาศัยท่าน ท่านเมตตาสงสารเสียสละ ในวัดนี้ไม่มีอะไรที่จะมาสั่งสมไว้เพื่อตัวของตัว เพื่อวัดเลยนะ มีแต่เสียสละเพื่อโลกสงสารที่จำเป็น ๆ เท่านั้น แต่มาทำอุจาดบาดตาหยาบโลนให้เห็นอย่างนี้ดูไม่ได้ ดูเอาบ้างอย่างนี้เอง ไม่ได้ดูเพื่อความเสียหาย ดูให้ได้สติตั้งปฏิบัติต่อกันด้วยความดีงามต่างหาก จะว่าความดูนี้เสียหรือ ความทำอย่างนั้นมันเสีย ถ้าเป็นอย่างนี้ทั้งโลกอยู่ด้วยกันไม่ได้นะ

ความกว้างขวางไปที่ไหนดีหมด พอไปเมื่อวานระลึกได้ แน่อย่างงั้นนะ รถจอดไฟแดงหนองหาน เห็นผู้หญิงมาขายดอกไม้สองคน ส่วนผู้ชายเราไม่ให้ เราก็เป็นผู้ชายเหมือนกัน แต่เราไม่เข้าฝายนั่นฝายนี้ เข้ากับธรรม ผู้หญิงอยู่ติดบ้านติดเรือนพอเวลาว่างเมื่อไรเขาวิ่งออกไปได้ขายอะไร ได้สตางค์หนึ่งสองสตางค์เขาก็เอา นี่เขาก็วิ่งออกจากบ้านเขามาขายดอกไม้ที่สี่แยก เห็นมีผู้หญิงสองคนเลยบอกให้คนละสองร้อย แน่อย่างงั้น ไปไหนเป็นอย่างงั้นหลงตา มองดูหมดไม่ได้ดูธรรมดานะ ดูทั่วถึงหมด ดูด้วยความพิจารณามีสองคนให้คนละสองร้อยเมื่อวาน ส่วนผู้ชายไม่ให้ มันมาแย่งอาชีพผู้หญิง ผู้ชายมาขายดอกไม้ไม่สมควร ไปหาการงานที่อื่นไกลกว่านี้ดีกว่า มาแย่งผู้หญิงนี้เราจึงไม่ให้ผู้ชาย

เราไม่ได้เอียงนี่นะ เราเล็งเหตุผลต่างหาก สำหรับผู้หญิงนั้นควร เขาอยู่กับบ้านกับเรือน พอว่างเมื่อไรอยู่ใกล้บ้านเขาก็ไปออกไปเสียบ้าง ผู้ชายควรจะไปแสวงหาหน้าทีการงานที่ไกลกว่านี้ ที่ได้ผลประโยชน์มากกว่านี้ แต่มาแย่งงานผู้หญิงอย่างนี้ไม่เหมาะสมเพราะฉะนั้นเราจึงไม่ส่งเสริม เราไม่เคยให้ผู้ชาย พุดจริง ๆ ไม่ให้ ถ้าเป็นผู้หญิงให้ ต้องคิดถึงสภาพของเขาตามเหตุผลของเราเรียบริ้อยแล้วให้ ๆ อย่างงั้นนะ แล้วอีกอย่างหนึ่งยังดูอีกนะ ดูภายในดูภายนอกอีกด้วย ถ้าให้ไปแล้วเป็นลักษณะหยิ่ง ๆ คราวหลังมองดูبيبไม่ให้ อย่างงั้นนะ ให้ด้วย ดูด้วย สอนคนไปในตัวด้วย มีลักษณะเย่อหยิ่งจองหอง เฉยเมย เหมือนกับเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเมืองไทยเลย วางั้นเถอะนะ ไม่ใช่เหมือนเป็นผู้ขอทาน มันเข้ากันไม่ได้

วันพรุ่งนี้ท่านก็จะมาเต็มวัดโพธิ์ฯ ละ ก็มาช่วยเหลือกัน ทางวัดโพธิ์ฯ บกพร่องขาดเงิน ติดหนี้ติดสินเขาพระรุ้งพระรัง สร้างตึกศึกษาเล่าเรียนพระเถรนั้นแหละ แล้วติดหนี้ติดสินพระรุ้งพระรัง ก็เลยขอความช่วยเหลือจากที่อื่น ๆ เข้ามาช่วย หนุนกันไปอย่างนี้แหละ จะว่าไง นี่ท่านมาก็มานี้เอง เราก็ช่วยทางนี้ ทางอื่นใดที่พอช่วยได้เราก็ช่วย เราช่วยตลอดมาสำหรับวัดโพธิ์ฯ กับโรงพยาบาลศูนย์นี้ใกล้เคียงกัน การเสียสละของวัดนี้มากทีเดียว ไม่ใช่

น้อย ๆ นะ โรงพยาบาลศูนย์มาก สมกับว่าโรงพยาบาลศูนย์เป็นจุดศูนย์กลาง เฉพาะอย่างยิ่ง เช่น ตา ทางนี้มานี้หมด มานี้หมดเลย แล้วก็เข้าทางขอนแก่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรกับมานี้ ตาโรงพยาบาลศูนย์อุดรเป็นที่หนึ่ง ศรีนครินทรเป็นที่สอง

เพราะทางนี้เราให้สมบูรณ์แบบ เปิดอกไว้เลย คือไม่ต้องมาขออนุญาตจากเรา เครื่องมือทำตานี้ขาดเงินอะไรๆ เมื่อหมอเห็นสมควรแล้วให้สั่งมาเลย เราบอกอย่างนั้น เราเปิดโอกาสไว้เรียบร้อยแล้ว ราคาเราไม่พูด คงไม่ถึงกับเราจะต้องจมทั้งวัดป่าบ้านตาดแหละนะ เราคิดไว้เรียบร้อยแล้ว บอกเลยๆ ทางนั้นก็อย่างนั้นละ พออะไรบกพร่องก็สั่งมาเลยๆ เมื่อสั่งมาแล้วก็เอาบิลส่งมาๆ เราก็ส่งเช็คให้ตามบิล มาจากบริษัทไหนๆ ส่ง ก็เรียบร้อยตลอดมาไม่เคยมีเรื่องราวอะ อันนี้เอาเต็มเหนี่ยว เรียกว่าเปิดร้อยเปอร์เซ็นต์สำหรับตา

แล้วก็ตึกนั้นอีก ตึกที่เราไปสร้างให้ บริเวณนั้นเราก็ปวารณาร้อยเปอร์เซ็นต์ ปวารณาไว้อีกจนกระทั่งวันตาย ในบริเวณนี้จะทำอะไรขึ้นมา สร้างตึกสร้างอะไร หรืออะไรบกพร่อง เอ้า ทำได้เลย เราจะเป็นคนจ่ายให้ทั้งหมด แม้ที่สุดตึกนี้ชำรุดตรงไหน เอ้าทำเลย เราจะเสียค่าซ่อมให้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นจึงมาก สองแห่งนี้มากจริงๆ นี่ละช่วยเหลือโลก เห็นกันให้มีความยิ้มแย้มแจ่มใส มีความผาสุกเอ็นใจต่อกันคนเรา มันถึงเหมาะสม เห็นกันมีแต่ความเคียดแค้นก่อกรรมก่อเวรด้วยความไม่ดี เอาไฟมาเผากันใช้ไม่ได้นะมนุษย์เรา ต้องเอาน้ำเอาท่ามาชโลมให้เย็นฉ่ำไปด้วยกัน เห็นกันไม่ลืมจนกระทั่งวันตาย เพราะความดีถึงกัน

ความดีถ้าได้ถึงใจแล้วจนกระทั่งวันตายก็ไม่ลืม เช่นเดียวกับความชั่ว ถ้าถึงใจวันตายก็ไม่ลืมเหมือนกัน ความชั่วมันแสบมากทีเดียว ความดีนี้ก็เย็นฉ่ำลึกมาก ให้พากันปฏิบัติต่อกันด้วยความดีงาม พวกเด็กพวกอะไรก็ดี มาศึกษาเล่าเรียนอย่าลืมเนื้อลืมตัว พ่อแม่ส่งเสียให้ศึกษาเล่าเรียนแต่ละคนๆ พ่อแม่ยอมเป็นบ๊วยแล้วนะ เป็นบ๊วยกลางเรือนของลูกแหละ ตั้งแต่วันเลี้ยงมาตกตลอดมา เป็นบ๊วยมาตั้งแต่บัดนั้นตลอด ลูกก็ให้ปฏิบัติตัวให้ดี อย่าเป็นลูกที่ลืมเนื้อลืมตัว เย่อหยิ่งจองหอง พ่อแม่หามาแทบเป็นแทบตาย ได้ไปแล้วฟุ่มเฟือย โก้หรูไปหมด อวดกันและกันละซี เห็นเขามีเราก็อยากมี เห็นเขาได้เราก็อยากได้ สุดท้ายพ่อแม่ไม่เหมือนกันซี ฐานะไม่เหมือนกัน ทีนี้ก็พาพ่อพาแม่จมน้ำไป เพราะความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมของลูก ลืมเนื้อลืมตัวของลูกนั้นแหละทำลายพ่อแม่

เวลาเกิดมาพ่อแม่เป็นผู้บำรุงรักษา โตขึ้นมาแล้วทำลายพ่อแม่ไม่สมควรนะ ให้พากันรู้เนื้อรู้ตัว พ่อแม่นี้อย่าไปตะแตะเป็นอันขาดนะ คุณก็มหาคุณ โทษก็มหันตโทษเท่ากัน

ท่านเทียบไว้เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อกับแม่เทียบกับเป็นพระอรหันต์ของลูก มีคุณมหันต์มีโทษอนันต์เหมือนกัน ให้พากันรักษาน้ำใจพ่อแม่ สิ่งใดที่หามาได้แล้วอย่าสรุ่ยสร้อย ให้มีความประหัยตมธัยสธ การศึกษาเล่าเรียนตั้งหน้าตั้งตาเรียน วิทยมนั้มนั้วิทยคิก วิทยคะนองนะ หลักวิชาเรียน โครงการวิชาเรียน มันไม่ได้ใหญ่โตยิ่งกว่าความทะเยอทะยานนะ ความทะเยอทะยาน ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมนี้มันออกหน้าตลอด นี่ละคนเราเสียเพราะอันนี้เอง ถ้ารู้เนื้อรู้ตัวบ้างก็จะตื่นะ เพราะฉะนั้นจึงให้พากันรักษาตัวเอง ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

เวลานี้เราเรียน ให้ตั้งหน้าตั้งตาเรียน เวลาเล่นก็มี ครูก็เปิดโอกาสให้เป็นเวล่ำเวลา เวลาเรียนก็มี เวลาเล่นก็มี เราก็ปฏิบัติตามนั้น กลับไปถึงบ้านถึงเรือนมีการงานอะไรที่จะช่วยพ่อช่วยแม่ได้แบ่งหนักแบ่งเบานั้นก็ให้ช่วย อย่ามีแต่ความสนุกสนานรื่นเริง อยู่ในโรงเรียนก็รื่นเริงบันเทิงจนเป็นบ้า กลับมาบ้านแล้วก็เป็นหมา เลยดูไม่ได้ ไปที่นู่นก็เห็นเด็กเป็นบ้า กลับมาบ้านก็เห็นเด็กเป็นหมา พ่อแม่เลยออกจะแตกตายนะ พากันเข้าใจโหมลูกหลานเหล่านี้ละ

วันพรุ่งนี้คงจะไม่ไปทะเลเราวัดโพธิ์ฯ ได้ยินมาแว่วๆ ได้ยินก็เฉย ไม่จำเป็นจริงๆ ไม่ไป พระมีจำนวนมากหวังใจจะได้ฟังเทศน์เราว่านั่นจึงมามาก แต่เรายังเฉยยังไม่เอา ถ้าเหตุผลไม่เพียงพอจริงๆ ไม่ไป เพราะเราเป็นฝ่ายเข้าเนื้อ หนักมาก วันที่ ๓ นี้ก็จะไปเทศน์ที่สถาบันราชภัฏมหาสารคาม แล้วก็กลับมา ไม่นานก็จะสัตตาทะไปอีกทางบุรีรัมย์ ก่อเจตีย์วางรากฐานศิลาฤกษ์หรือศิลามงคลที่นั่น ก็ได้สัตตาทะไป ๗ วัน พอไปนั้นมันก็แทรกเข้าปั๊บๆ ก็พอดี ๗ วันกลับ งานไม่ว่างเลย อย่างนั้นละเราจึงไม่ว่างวันหนึ่งๆ หนักมากนะ

นี่พูดถึงเรื่องการช่วยกัน ให้พี่น้องทั้งหลายพากันเข้าอกเข้าใจ ดังที่เราปฏิบัติมานี้ มีข่าวคราวเรื่องการช่วยเหลือที่ตรงไหนก็อย่าดูตาย ให้อุตสาห์พยายามช่วยเหลือกันตามกำลังของเราที่มีมากนัก แสดงน้ำใจ แสดงคุณสมบัติของน้ำใจออกไปต่อกัน จะเป็นความดีงามมากทีเดียว อย่าแสดงน้ำใจที่แห้งผากๆ อย่างนั้นใช้ไม่ได้นะ ดูไม่ได้ ถ้าเป็นเราก็คือเด็ดไม่ว่าแต่เขาแหละ เราก็คือเด็ด ไปแล้วทำหน้าที่บั้งไฟแล้วเด็ด ไม่ไป ตายก็ให้มันตายเสีย ยังดีกว่าจะไปเห็นคนหน้าบั้งไฟตบใจตันใจไหมละ ไปเห็นคนหน้าบั้งไฟตบใจตัน ตระหนี่ถี่เหนียว อู้อยู่ ดูไม่ได้เลย เห็นยิ้มแย้มแจ่มใสนั่นดีเป็นมงคล

นี่เราก็กำลังเร่งทอง เวลานี้เร่งหนักเข้าๆ จะถึงวันที่ ๑๒ เตรียมจะซื้อทอง ทองจะได้ขนาดไหน พอมันลงบ้างก็จะเตรียมซื้อไว้ๆ วันที่ ๑๒ นี้เป็นวันเริ่มงาน พอหลังวันที่ ๑๒ แล้วก็รีบรวบรวมทองคำ หลอม ได้จำนวนเท่าไรเข้มงวดกวัดขันทุกอย่าง เข้าเลยๆ

อย่างน้อยก้าวแรกให้ ๕๐๐ กิโลเลย นี้มอบละถ้าก้าวแรกได้ ๕๐๐ กิโลขึ้นไปแล้วมอบ ถ้าขาดสตางค์หนึ่งก็ไม่มอบ จะตีมันหมดทั้งกรุงสยามไปเลย ใครอยู่ใกล้ทะเลให้มันตกทะเล ใครอยู่ใกล้แม่น้ำโขงให้มันตกแม่น้ำโขง ทองขาดสตางค์เดียวยังหาไม่ได้เป็นยังไง ฟาดมันหมดเลย เอามันตกทะเล ตกแม่น้ำโขง แม่น้ำเจ้าพระยาที่ไหนเอาให้ตกหมดเลยเที่ยวใครอยู่ใกล้ฝั่งน้ำ ถ้างทองค่าได้ขาด ๕๐๐ กิโลแม้แต่หนึ่งสตางค์ ไม่ได้เลย

เดี๋ยวนี้เพื่อโน่น ช่างหน้ามันจะหนัก เพราะฉะนั้นเราถึงได้ขยับไว้ตั้งแต่บัดนี้ เพื่อเบาช่างหน้าบ้าง ถ้าจะปล่อยให้ช่างหน้าแบกที่เดียวแล้วเต็มทีนะ หนัก จึงต้องแบ่งเบากัน คราวนี้ก็ให้หนักไว้เพื่อเบาช่างหน้า เรื่องราวเป็นอย่างนั้น ส่วนดอลลาร์นั้นจะได้เท่าไรเราก็ยังไม่ได้อคิดนะ เพราะเน้นหนักที่ทองคำมาก แต่คิดว่าดอลลาร์จะได้ ให้ต่ำกว่าแสนคงไม่ต่ำแหละ เวลานี้เราได้ไม่ใช่เป็นแสนแล้วมั้ง ตั้งแต่จากกรุงเทพฯ มาแล้วนี้ ต่อไปก็ค่อยขยับเข้าไปอีก อย่างไรขอให้ทองคำมาก ๆ เราเป็นที่พอใจ

กฐินนี้เอาใหญ่เลยนะ จากนั้นไปก็ขีดเส้นตายธันวาคม เรียกว่าขีดเส้นตายเลยให้พอ ยังขาดอยู่อีก ๓ ต้นหรือไง จะพยายามเอาให้ได้ ตั้งแต่ ๖-๗ ต้นยังได้มาแล้ว นี้ได้ ๗ ต้นกว่าแล้ว ยังอีก ๒ ต้นกว่า จะพยายามเอาให้ได้แหละ พอได้แล้วที่นี้เมืองไทยเรานี้จะสง่างามมากทีเดียวนะ พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบवादภาพไว้เลย เหลืองอร่ามครอบคลุมประเทศไทยด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ซึ่งไม่เคยมีไม่เคยได้ที่ไหนมาเลย ก็มาได้ในเมืองไทยเราคราวนี้ จากน้ำใจของพี่น้องชาวไทยที่รักชาติทั่วหน้ากัน แล้วบริจาคด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ถึงขนาดได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์อย่างน้อย ๑๐ ล้าน นี้จะสง่างามทั่วโลกเลยนะ ไม่มีใครจะกล้ามาตำหนิชาติไทยของเรา ที่หาทองคำได้ตั้ง ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้านดอลลาร์นี้ได้เลยละ ไม่มีใครมาตำหนิได้เลย

เพราะหลวงตาได้พิจารณากำหนดกฎเกณฑ์ เหมาะสมแล้วกับชาติไทยของเราซึ่งไม่ใช่ชาติแห่งเศรษฐกิจ เราได้เท่าไรเราอดสำหรับพยายามหามาได้ขนาดทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันไปหาที่ไหนวะ เมืองเศรษฐกิจเขาไม่เห็นมาให้เรา เมืองเราเป็นเมืองคนจนยังหามาได้ตั้ง ๑๐ ตัน เอามาแข่งกันตรงนี้ซิ จะสง่างามละคราวนี้ สมชื่อสมนามว่าชาติไทยของเราจะจม ที่นี้พื้นชั้นมาก็สง่างามให้เห็นต่อหน้าต่อตา คู่มค่ากัน เอาตรงนี้นะพี่น้องทั้งหลาย อย่าให้ขาดตกบกพร่องเลยนะ

คราวนี้เป็นคราวที่หลวงตาออกสนามอย่างเด็ดขาด เพื่อชาติไทยของเราจะได้มีความสง่างามไปทั่วโลกดินแดนให้เขาได้เห็น เวลาจนตรอกจนมุม ก็ชาติไทยเราเป็นผู้จนตรอกจนมุมเอง เวลาสง่างามขึ้นมาด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละ ด้วยความพร้อม

เพียงสามัคคีกันก็ให้โลกได้เห็นอีกเช่นเดียวกัน นี่ละความพร้อมเพียงสามัคคีกัน เรา
 แน่ใจอยู่แล้วเวลานี้ยังงัดต้องได้แหละ ที่กำหนดนี้นะ จากนั้นก็มีอีกเล็กน้อยที่เคยเผด็จให้
 พี่น้องทั้งหลายทราบ แต่เราไม่เคยพูดแต่ก่อน เพราะทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้มันหนักมาก
 อยู่แล้ว ไอ้ที่มันเศษๆ เลยๆ ไปบ้างเล็กน้อยนั้น เราก็กำหนดไว้ จากนั้นเราก็จะเปิดบัญชีไว้

สำหรับการรบกวนพี่น้องทั้งหลายดังที่เป็นมานี้ พอทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันถึงที่แล้ว
 หยุดทันทีไม่ทำ แต่จะเปิดบัญชีไว้ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายมาบริจาคเพื่อส่วนที่มันคั้นนั้น ให้
 เพิ่มคู่เข้าไปๆ เท่านั้น การรับบริจาคการบริการทุกอย่าง จัดการหลอมการมอบ เราปฏิบัติ
 ตามเดิม ไม่ว่าจะดอลลาร์ ทองคำ เงินสด เราจะปฏิบัติสมบูรณ์แบบตามเดิม เป็นแต่เพียงว่า
 เราไม่ไปรบกวนพี่น้องทั้งหลายเท่านั้นเอง พอได้มาจาก ๑๐ ตันนี้แล้ว เพิ่มไปเท่าไรก็จะไป
 อุดตรงที่ว่ายังคี่ๆ ยังบกพร่องอยู่แล้วค่อยหนุนกันไป ได้เท่าไรก็ได้อันนี้ไม่มีคำว่าชู้ แต่
 ก่อนไปไหนชู้ที่นั่น เห็นหน้า ไหนละทองคำ ไหนละดอลลาร์ ชู้เรื่อย มาคราวนี้พอได้ทองคำ
 น้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วไม่ชู้ มีแต่จะออกจะอ่อนเอา มีเท่าไรเอามา เวลานี้มันยังคี่อยู่นะ
 เท่านั้นละ มีเพียงว่าออกว่าอ่อน ไม่ใช่แบบก่อน แบบหลังนี้ใช้อย่างนั้น พวกกันจำเอานะ
 วันนี้เทศน์เท่านั้นละพอ

โยม ใช้หนี้ ไอ เอ็ม เอฟ หหมดแล้วครบโบกธงชาติได้แล้วครบ

หลวงตา เออ ใช้หนี้ ไอ เอ็ม เอฟ เสร็จแล้ว เข้าใจไหมละ

โยม เขาให้ชักธงชาติไว้ตามบ้าน

หลวงตา ชักธงชาติอะไรบ้างเราก็ไม่เข้าใจ

โยม ก็เป็นสัญลักษณ์หมดหนี้หมดสิน

หลวงตา อ้อ ให้ยกธงชาติ ใครมีธงชาติก็ไปปัก ๆ ไว้ เดียวนี้เป็นอิสระแล้วว่า ไอ
 เอ็ม เอฟนี่ มันเหยียบหัวชาติไทยเรา จนถึงหลวงตาร้องโก้เลย ที่นี้ร้องออกมาว่าพ้นแล้ว
 ได้แล้วที่นี้ละ เรียบร้อยแล้วเมื่อวานวันที่ ๓๑ นะ เสร็จเรียบร้อยแล้ว นี่เป็นยังไงเราพูด
 อย่างนี้ผิดไปแล้วหรือ เมืองไทยเราจะจมเพราะ ไอ เอ็ม เอฟ นี้กลืนลง ๆ ๆ อยู่ใต้อำนาจ
 มัน มันเหยียบเอา ๆ เวลานี้นายกเราพาดเสีย ๓ หมัด อยู่หมัดเลยใช้ไหมละ เอ้า จ่าย ๓
 หนเสร็จ นั้น เห็นไหมนายกเอาใส่ ๓ หมัด มันอยู่หมัดเลยเข้าใจไหม เราก็ยกธงได้ชู้ที่นี้
 ไปหานายกที่ไหน เอ้า หามาชู้นะ นี่ละภาษารวมต้องพูดให้ตรงไปตรงมา ตีบอกวาตี ชู้
 บอกวาชู้ ผิดบอกวาผิด ถูกบอกวาถูก ตืออย่างนี้จะไปว่าชู้ได้ยังไง โถ มันของง่ายหรือ ไอ
 เอ็ม เอฟ เมืองไทยเราจะจม หายใจแหม่ว ๆ ที่นี้ตีตีตีเมื่อวานนี้เสร็จสิ้นไปเรียบร้อยแล้ว

เพราะฉะนั้นจึงบอกให้พากันยกธงนะ ยกธงชัยชนะเรียบร้อยแล้วเป็นอิสระแล้ว ไอ เอ็ม เอฟ ตกทะเลไปเลยเข้าใจไหม

โยม เดี่ยวเขาจะแก้กฎหมายทาส ๑๑ ฉบับ ด้วยครับ

หลวงตา นั่นละ ยังจะแก้กฎหมายทาสอีกด้วย กฎหมายทาส ๑๑ ฉบับ โอ้โฮ. กฎหมายกฎหมายอะไรมันกลืนเมืองไทย เอ้า พูดจริง ๆ นี่นะ กฎหมายกฎหมายอะไร ๑๑ ฉบับ จะกลืนเมืองไทยทั้งชาติได้เลย นี่ก็นายกเราเป็นผู้ฟันแก้กฎหมายฉบับนี้จาก ไอ เอ็ม เอฟ ที่เป็นอิสระตัวแล้วนะ นี่เป็นยังไงดีหรือไม่ดีพิจารณาซิ มันจะหมดหวัง ๆ ไปแล้ว ฟันขึ้นมาอย่างผิดสังเกต ๆ ผิดคาดผิดหมายได้เห็นไหมล่ะ นี่ไม่น่าชมชมได้ยังไง น่าชม ต้องชมคนเรา เอาละทีนี้จะให้พระนะ

โยม เพราะว่านายกได้อาจารย์ดีครับเลยใช้หนี้ใช้สินได้หมด

หลวงตา อย่ามาหาเรื่องนะ ใ้หมัดกับปากมันอยู่ใกล้กันนะเนี่ย เนี่ยหมัดกับปาก มันอยู่ใกล้กัน มันหาเรื่อง โมโหนะเรา เดี่ยวจะให้พรแก้โมโหก่อน

ชมการถ่ายทอดสดทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th